

netop ogsaa, at det er ikke uden en vis Betænkelighed, at den ærede Rigsdagsmand saaledes gaar hen og tager disse Laurbær fra Ministeriet (Aatter). Det er dernæst yttret, at Adressens Indhold allerede i og for sig var tilstrækkelig Grund til at stemme imod at den fremmes. Det kan jeg nu ikke finde. Jeg finder, at selv om der ikke var Andet end det Personlige i Adressen, saa er dette dog ogsaa Noget, som meget godt kan komme under Overveielse (Ja!). Her tales jo ikke om Personligheder i det daglige Liv og i deres private Forhold — det Slags Personligheder er det, som satte Lidenskaberne stærkt i Bevægelse —, men her tales kun om politiske Personligheder, altsaa om Personligheder, som ere traadte frem paa den offentlige Stueplads, som ved Handlinger mere eller mindre have lagt deres forskjellige Egenheder for Dagen, og jeg seer ikke, hvorfor der ikke heri skulde kunne søges en meget hensigtsmæssig Gjenstand for en Forhandling i en politisk Forsamling. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand er berettiget til fra sig selv at slutte til, at dette nødvendigt ogsaa hos Andre skulde bringe Lidenskaberne i Bevægelse (Hør!). Jeg maa derfor anbefale Thinget, at stemme for, at Adressen nyder Fremme, hvorved man, som sagt, paa ingen Maade afgjør, om man bifalder eller misbilliger Adressen (Hør! Meget godt!).

David: Jeg skulde blot bemærke, at man kan være fuldkommen enig i det Duffelige i, at vore politiske Forhold blive Gjenstand for en udtømmende Discussion, og dog ikke være enig i den Sætning, som det synes mig, man er gaaet ud fra, at enhver Maade til at bringe denne Sag under Discussion skulde være lige god. Det er allerede slemt, at det næsten ikke kan undgaaes allerede nu at bringe Realiteten paa Dmtale her, og det er vistnok i denne Henseende godt, at det høiarverdige Medlem for Maribo (Monrad) saa udtrykkeligt har udhævet, at han, ved at stemme for Adressens Videregaaen, ikke vilde stemme for dens Indhold (Monrad: Det har jeg ikke sagt! — Stemmer: Nei!), eller i det Mindste, at det ikke af den Grund kunde antages, at han vilde stemme derfor; thi det kunde tværtimod være det Allerrimeligste at slutte, at de, der kunde

billige saa stærke Udtalelser, som Adressen indeholder, som Discussionsthema, heller ikke ville være meget utilbøielige til at tiltræde dem i deres Almindelighed. Men, naar Discussionen allerede nu har saa meget Banfælg ved sig, til hvilke Banfælgigheder vil da ikke dens videre Fremskridt føre? Naar det ærede Medlem med sin sædvanlige Starpsindighed har villet lære mig, at der er stor Forskjel paa at omtale Personligheder, forsaavidt man taler om det daglige Livs Færd og forsaavidt de fremtræde paa den politiske Stueplads, og at Lidenskaberne i Almindelighed blot komme i Bevægelse med Hensyn til de første, saa troer jeg dog, med al Agtelse for hans Lærdomme, at jeg dog ikke kan tillægge denne megen Bægt; thi Erfaringen har snarere lært mig det Modsatte, ikke blot ved at see hen til mig selv, men ogsaa ved at have netop de Mænd for Sie, hvis politiske Færd og Fremtræden har været Gjenstand for min særdeles Opmærksomhed; Lidenskaberne har jeg seet komme ogsaa meget let i Bevægelse, naar Taleren er om politiske Personligheder. Hvad endelig det angaaer, at jeg skulde have vist Ministeriet en meget liden Tjeneste ved selvsalbet at ville fortolke dets Ord, saa vil jeg lade det henstaae til Ministeriets egen Overveielse, hvorvidt jeg har gjort det en mindre eller en større Tjeneste end det ærede Medlem, som jo har opkastet sig til Ministeriets selvsaldte Forsvarer, idet han har villet afværge den selvtagne Beskyttelse, som jeg skulde have ladet tilkomme Ministeriet, og hvilken Betydning dette kan tillægges, kan ikke være det høiarverdige Medlem ubekjendt, thi han veed meget vel, at jeg hverken selv og endnu mindre det ærede Thing lægger saa megen Bægt paa mine politiske Udtalelser, som der bliver lagt paa hans, og jeg troer derfor, at den Stilling, hvori han sætter sig til Ministeriet, har langt mere Betydning end den, hvori jeg sætter mig. (Ja! Ja!) Tøvrigt er der en temmelig stor Forskjel paa at fortolke et Ministeriums Ord og at gjøre opmærksom paa den Situation, hvori Ministeriet befinder sig, da det udtalte visse Sætninger. Jeg har altfor ofte været Vidne til, hvad der har været Følgen af saadanne Udtalelser, baade fra Ministeriets Side og fra enkelte Medlemmers